

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1776/2024
28.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Гордане Којић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Недељка Мандића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 127/23 од 16.05.2024. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 193/24 од 07.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Недељка Мандића па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Врбасу К 127/23 од 16.05.2024. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 193/24 од 07.10.2024. године, тако што Врховни суд, на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је у периоду од 22.09.2020. године до 30.09.2022. године, у ..., у улици ... број ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, скинуо службени знак који је овлашћено службено лице ставило ради осигурања предмета, јер након што су му због неизмиреног дуга за електричну енергију овлашћени радници ЕД „Сомбор“ дана 22.09.2020. године обуставили даљу испоруку електричне енергије, те ради осигурања предмета – електричног бројила фабричког броја ... на поклопац прикључне кутије наведеног бројила поставили дистрибутивну пломбу, покидао дистрибутивну пломбу са врата трећег дела ормана мерног места у ком се налазе главни осигурачи и прикључио се на дистрибутивну мрежу оштећене, те тако користио електричну енергију до 30.09.2022. године, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме би извршио кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врбасу К 127/23 од 16.05.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године од дана дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 193/24 од 07.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Врбасу К 127/23 од 16.05.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Недељко Мандић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и према окривљеном одбије оптужбу за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Недељка Мандића је основан.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је за предметно кривично дело наступила застарелост кривичног гоњења. Бранилац наводи да кривично дело које је окривљеном стављено на терет није трајно кривично дело, већ се ради о делу које је учињено једном радњом, па се у смислу члана 16. став 5. ЗКП, ова чињеница мора ценити најповољније по окривљеног и сматра се да је дело извршено дана 22.09.2020. године, а како је кривична пријава против окривљеног поднета по протеклу од две године од времена извршења кривичног дела, то је у конкретном случају наступила застарелост кривичног гоњења.

По налажењу Врховног суда, основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези са чланом 103. тачка 6. Кривичног законика (КЗ).

Одредбом члана 327. став 1. КЗ, прописано је да ко скине или повреди службени печат или знак који је овлашћено службено лице ставило ради осигурања предмета и простора, или ко, без скидања или повреде печата или знака, уђе у такву просторију или отвори предмет на који је био стављен службени печат или знак, казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Одредбом члана 103. тачка 6. КЗ прописано је да ако у овом законикау није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна.

Одредбом члана 16. став 5. ЗКП, прописано је да сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, постојање обележја кривичног дела или примена неке друге одредбе Кривичног закона, суд ће у пресуди, или решењу које одговара пресуди, решити у корист окривљеног.

Из списка предмета произилази да је предметно кривично дело извршено једном радњом – скидањем службеног знака и то у периоду од 22.09.2020. године до 30.09.2022. године, те да је овлашћени радник огранка ЕД Сомбор након неизмиреног дуга за електричну енергију обуставио даљу испоруку електричне енергије, при чему је 30.09.2022. године утврђено да је покидана дистрибутивна пломба и да је извршено самовласно прикључење на главним осигурачима. Како суд није у потпуности утврдио чињенице везане за ближе одређење временског периода у коме је дело извршено, сходно члану 16. став 5. ЗКП, та чињеница се мора ценити најповољније за окривљеног, односно да је дело извршено 22.09.2020. године, скидањем дистрибутивне пломбе након постављења, истог дана.

Надаље, из списка предмета се утврђује да је кривична пријава против окривљеног АА за предметно кривично дело поднета дана 21.11.2022. године, дакле, након протекла рока из члана 103. тачка 6) КЗ, па је у конкретном случају, а имајући у виду време извршења кривичног дела, наступила релативна застарелост кривичног гоњења према окривљеном АА у односу на кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, из којих разлога је Врховни суд, усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, према окривљеном АА, због кривичног дела из члана 327. став 1. КЗ, на основу члана 422. тачка 3) одбио оптужбу, због наступања релативне застарелости кривичног гоњења.

Имајући у виду да је у конкретном случају оптужба према окривљеном АА одбијена, Врховни суд је у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је донета је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић